

Haiti 2010 - autora výstavy Jiřího Veverku na javornické vernisáži zastoupil Bohumil Králík.

FOTO (fh)

3. ROČNÍK FESTIVALU EXPEDIČNÍ KAMERA

Z televizních pořadů si můžeme vybrat reportáže z cizokrajných zemí, které pořídily dobře vybavené štáby a jejich úkolem je víceméně zvat pohodlné turisty. Nízkorozpočtové filmy festivalu Expediční kamera, pořádané Městským kulturním střediskem Javorník, dávají nahlédnout do krás exotických zemí očima osamělých cestovatelů či pokročilých amatérů.

Javorník - V pátek 10. února večer přivítala za pořadatele Monika Bukalová asi pětadvacítu návštěvníků. Součástí úvodu byl pětiminutový film "Nejdelší cesta". Po celou dobu se díváme do nehybné tváře mladého muže, který putuje severní Čínou od východu k západu. Bezvousá a bezvlasá hlava mění podobu a na konci cesty je doplněna plnovousem a hustými vlasy, zatímco za ní vidíme v rychlém sledu fotografie navštívených míst. Nádherný polský film "Co se stalo na ostrově Pam" nás zavede do Grónska k nejvyššímu pobřežnímu útesu na světě, měřícímu 1560 m. Po

prvním marném pokusu, kdy musí připlout kajakem k jeho úpatí, je na druhý pokus jako druzí na světě zdolává sympatická partnerská dvojice. Vedle mimořádného sportovního výkonu jsem připsal k dobru, že po přenocování ve stěně v několikasetmetrové výšce dokáže partnerka na skalní římsce pečovat o hygienu dutiny ústní. Kanadský film "Life Cycles" nadchne bikery. Vedle krásných přírodních scénérií, zachycujících všechny roční období, i fantastických sportovních výkonů, dává k zamyšlení i filozofické úvahy. Kraj kolem afrického rovníku je zachycen ve filmu "Mazungu".

Skotský dobrodruh Phil Harwood sjíždí řeku Kongo. Čeká ho 5000 km a cesta je plná nástrah. Pohybuje se na území, kde operují povstalecké bandy a zajatce nejen okrádají, ale s oblibou jim odřezávají genitálie. O ty našťástí nepřišel, ale peníze chtěl po něm kdekdo. Po více než dvouhodinovém promítání následovala předstávka s možností občerstvení.

Po ní následoval film "Odkud není návratu". Skupina dvou amerických horolezců tvrdě trénuje na prvovýstup východní stěnou tibetského Mt.Edgar. Ten je pověstný množstvím padajících kamenů při oteplení. Spolu s kameramanem zůstávají v základním táboře sami a čekají na lepší počasí. Podarí se jim nanositi věci do první základny a vracejí se zpět. Počasí se umoudřilo a tak vyrázejí splnit si své předsevzetí. Plní optimismu se smějí do kamery. Jsou to však poslední záběry. Spojení s nimi je přeřučeno a organizuje se akce na jejich záchranu. Domů se vracejí v urnách. Poutavý australský film "Ve vlčí kůži po stopách Džingischána" zahání tísnivý pocit z pře-dešlého. Mladý muž se snaží po vzoru mongolských nájezdníků projet na koni jejich trasu z Mongolska do Maďarska. Ač na koni nejedl, kupuje si dva a beze zbraně vyráží. Má se bát vlků a zlodějí. Setkává se s pohostinností

obyvatelů jurt, dává však přednost nocování ve stěpi, kde udržuje při vlčím vyří celou noc oheň. Koně se potřebují napást a široko daleko kolem jurt je spaseho. Podarí se mu zdotat i pohorí Altaj. Na hranicích s Kazachstánem musí koně prodat, protože jsou národním bohatstvím Mongolů a nesmí opustit jejich zemi. Autem se dostává za hranicemi do první větší vesnice a kupuje nová dva koně. Jeden stojí 480 dolarů, druhý rovných 500. Čerstvé okování je v ceně. Tady film končí a tak se můžeme těšit na pokračování. Poslední "Úlitba Ganěšovi" je příběhem francouzského horolezce, snažícího se slézt v Indii náročnou stěnu Ganesh. Není ani tak vysoká jako strmá, místy převislá. A netypickej barevná. Leze se nalehko s dolním jištěním. Po zdárném konci se lezec raduje, dole mu přátelé tleskají, jen přihlížející paván se tváří znuděně. Kdyby o něco slo, dokázal by to rychleji a s menší námahou. Nakonec diváci vyplnili slosovatele anketní lístky s nadějí, že se na ně štěstí usměje a podívají se do míst, které před chvílí viděli na plátně. V Jeseníku bude možno všechny filmy vidět 25. února v Klubu Plíživá Kontra. (fh)

VÝSTAVA HAITI 2010

Jsou lidé, kteří nemají rádi drastické záběry na fotografiích. Název výstavy v nich může vyvolat asociaci s neštěstím, které tento ostrov postihlo v lednu 2010. Nic takového však na devatenácti velkých fotografiích neuvidí. Jen běžné záběry ze života lidí několik měsíců po neštěstí, se kterým se dokázali vyrovnat po svém.

Javorník - Autorem výstavy, jejíž vernisáž proběhla ve čtvrtek 9. února, je Jiří Veverka. Jako ekonom realizoval projekt výstavy nemocnice v přístavním městě Jacmel na jihu Haiti. To je považováno za nejbezpečnější město v zemi, i když zde špatně funguje státní správa. Země trpí velkou kriminalitou a bez ozbrojeného doprovodu je pro cizince nebezpečné se někam vydat. Autor na vernisáž nepřišel, zastupoval ho Bohumil Králík, který s ním na Haiti působil. Je kurátorem výstav, které uskutečnil v mnoha městech Evropy. V komorním prostředí Zrcadlového sálu Městského kulturního střediska Javorník ho před pětadvaceti návštěvníky přivítala ředitelka Hana Polášková. Pak už dostal prostor k poutavému vyprávění o svých zážit-

cích i zachycených momentech na fotografiích. Autor, který si jako fotograf nenechal ujít příležitost zachytit dění kolem, popsal zdejší lidi jako veselé, tančící, barevné a přátelské. Jeho přítel přidal k jejich charakteristice nehnoucí se k práci a dokazující, že i z mála se dá žít spokojeně. Konečně, kdo nic nemá, tomu také nelze nic vzít. Zahraniční humanitární pomoc jim do země dodala potraviny, ošacení, provizorní bydlení i zdravotní péči. Za vše jsou vděční, ale to je také vše. Většina z nich žije dneškem uprostřed odpadků, a co bude zítra, nechávají osudu. Záhadou zůstává, jak dokážou být celý den čistě oblečení. Na fotografiích mě zaujala skutečnost, že stará auta či motocykly nemají

poznávací značky. I to je důkaz rozvratu státní správy, která nemá úplný přehled o svých i cizích občanech. Ti se zde mohou bezpečně skrýt za předpokladu, že jsou zdraví a mají hodně peněz. Na několik našich stíhaných uprchlíků by se popis hodil, údajně je v této zemi dost Čechů.

Javornické vernisáže jsou pověstné kulturními vločkami připravenými pořadateli. Ta dnešní byla výjimkou, protože Bohumil Králík si kulturní vločku zařídil sám. Sklidil při ní uznání přítomných za svou hru na klavír i zobcovou flétnu, do které foukal nosní dírku. Na výstavu pěkných fotografií, která je v Javorníku k vidění napolekad, můžete přijít do konce března. (fh)

Výkřiky týraného města

PLÍZIVÁ KONTRA 10 LET
Působivého hudebního zážitku se dostalo návštěvníkům sobotního koncertu v klubu Plíživá Kontra. Pražský audiovizuální projekt Volterra zaujal jak svou hudbou, tak vizuální prezentací tvořenou živě mixovaným videem.

Krátké, leč intenzivní - tak by se dalo popsat premiérové jeseničské vystoupení tria, které úspěšně propojuje hudbu s vizuálním uměním a digitální nástroje s těmi klasickými. Pod střechou Voltery byl jak sampler, tak elektrická kytara, obrazová dimenze vystoupení krystalizuje kdesi v útroběch elegantního MacBooku. V Kontrě se ukázalo, že se rozhodně jedná o životaschopný typ soužití.

Nebyl jsem sám, koho již první sekundy vystoupení Voltery překvapily - a to tím, jak řízně a energicky jejich hudba naživo zní. Z nějakého důvodu jsem předpokládal, že Volterra se bude pohybovat v klidnějších vodách a konvergovat spíše k ambientní elektronice, ovšem chyba lávky. Hudebníci předvedli takřka industrial rockový nářez, který místy evokoval instrumentální skladby Nine Inch Nails, jindy zase fúze elektroniky a post-rocku jako 65daysofstatic. Chladný strojový lomoz, razantní beaty, neúprosné se opakující smyčky a kreativní

kytara - to vše zavřeně do bubnu pračky, zasypané hydroxidem sodným a roztočené na nejvyšší obrátky. Výsledek fungoval tak dobře i proto, že ačkoliv se v hudbě Voltery nachází značný prostor pro improvizaci a jednotlivé skladby jsou vzdálené tradičním strukturám, pořád je v nich rozpoznatelný vnitřní vývoj, dynamika a gradace.

Onen vnitřní vývoj skladeb reflektovala také vizuální složka vystoupení Voltery, sestávající z živě editovaného videa. Obrazy, které by mohly být jindy považovány za všední, třeba nákup v supermarketu, jízda zimní krajinou či let ptáka, se v dynamickém sledu střídaly, opakovaly, cyklily a prolínaly, čímž adekvátně doprovázely výkřiky týraného města a spoluvytvářely ponuru a hektickou atmosféru vystoupení. Bylo snadné nechat se Volterrou pohltit - a možná právě proto návštěvníky ještě více zamrzelo, že koncert netrval o něco déle. Kapela sice nakonec značnou část svého vystoupení zopakovala, leč pocit prvotního okouzlení a dojmu, že návštěvník vidí něco mimořádného, tím poměrně logicky nezesláhl. Přesto bych neváhal vystoupení Voltery označit za jeden z nejsilnějších zážitků, jaké Plíživá Kontra v posledních letech nabídl.

(jj)

Kouzelná školka s Majdou a Františkem

Umělecká agentura Pragokonzert připravila pro malé diváky z Jeseníku a okolí dárek ve formě vystoupení Magdaleny Reifové s programem „Kouzelná školka s Majdou a Františkem“. Oba protagonisty děti znají z televizní Kouzelné školky a jak již název představení napovídá, děti budou mít možnost vidět Františka „naživo“ a mimo televizní obrazovku. Vystoupení je připraveno na sobotu

18. února od 10:00 hod. v sále Městského úřadu v Jeseníku. Během představení si děti budou s Majdou a Františkem zpívat a povídat o kamarádech, zvířátkách, moři, létání, zahrají si na piloty, školku, a taky se dozví „kampak teče voda z vany“. Pokud byste měli zájem se představení zúčastnit, vstupenky zakoupte na Informačním centru Jeseníka - 584 459 514. (pr)

Světlo Izraeli v Mikulovicích

Setkání s americko-izraelským občanem. O povolání do Izraele. Poslání mesiánských Židů v Izraeli.

Mikulovice - V pátek 10. 02. 12 večer se v komunitním centru "My a vy jsme všichni" v Mikulovicích sešli podruhé v letošním roce členové Církevní Nová naděje ze Zlatých Hor a další občané z Mikulovic, Velké Krašice i Vápenné. Centrum je určené seniorům, maminkám s dětmi, invalidům i Romům. Více než třicetku zvědavých přilákala možnost setkání s Michaelem Herschem, americko-izraelským občanem. Michal není nějaký cestovatel nebo jiná populární osobnost, ale je především představitelem Light of Israel Ministries in Israel and USA (Církev Světlo Izraele). Jedná se o duchovní službu, kterou Michael spolu se svou manželkou Angelou založili. Tazahrnuje vysvobození a uzdravení skrze semináře ve spojení s celosvětovou službou "Budte zdraví". Vyučování o důležitosti obnovy Izraele v Božím plánu spasení a aktivní služba mládeži, která se děje přímo v Izraeli. Právě vyučování o důležitosti obnovy Izraele v Božím plánu bylo předmětem mikulovického vystoupení. Bylo to již čtvrté vystoupení v Česku a do neděle 12. února Michaela čekala

ještě vystoupení čtyři (Jeseníku, Velké Krašice a Olomouci). Michael Hersch je mesiánský Žid z New Jersey v USA. Přijal Ježíše jako Mesiáše v roce 1970 a poprvé navštívil Izrael v roce 1973 v době Jom kipurské války jako dobrovolník. Útok spojených sil Egypta a Sýrie byl zahájen 6. 10. 1973, v den, kdy Židé slavili jeden ze svých nejvýznamnějších svátků Jom kipur, tedy Den smíření. Právě historii o svém povolání do Izraele započal své vyprávění. Nebyl tam jako voják, ale pracoval na farmě v kibucu na severu země. Služba to byla důležitá, protože v Izraeli vše co mělo ruce a nohy (muži i ženy) bojovalo proti arabským agresorům ze strany Sýrie a Egypta, kteří byli štědrě podporováni mírumilovným Sovětským svazem. Po ukončení války se vrátil do USA a v roce 1991 zareagoval na povolání vrátit se do Izraele a to s manželkou Angelou. Mají tři děti, Daniela, kterému je 19 roků, 17 letého Davida a Stephanie. Všechny děti se narodily v Izraeli. Daniel jejich nejstarší syn nyní slouží v Izraelské armádě. Izrael je obklopen raketami nepřátel a viděl jsem fotografii dětského

hráště, u kterého je vchod do podzemního krytu. V Mikulovicích Michael přednášel v sousedství mateřské školy s dětským hřištěm bez nějakého krytu. Michael s Angelou se přátelí s Thomasem a Irenou Lilliendahllovými od roku 2001, od doby, kdy Lilliendahlloví přivedli Michaelovy židovské rodiče k Pánu. Lilliendahlloví také doprovázeli Michaela do Mikulovic a Irena Lilliendahllová tlumočila celé vystoupení, které se neslo nejen v duchovní rovině, ale také v rovině praktického poznání. Kdy se naskytne možnost setkání s křesťanským židovským občanem v Mikulovicích. Navíc s příslušníkem izraelské duchovní menšiny, protože z 5,5 milionu občanů Izraele je mesiánských Židů něco málo přes tisícovku. A právě ti si dali za úkol být světlým Izraele. A nemají to lehké. V každém případě setkání bylo přínosné a zajímavé a za jeho uskutečnění je třeba poděkovat manželům Lilliendahllovým a zlatohorské církvi Nová naděje. Na závěr se Michael loučil s přáteli a uvedl, že někdy Mikulovice a Jeseník by bez sněhu.

Milan Kuba

SAMARX SUN FEST míří do Kontry

PLÍZIVÁ KONTRA 10 LET
Příznivci tvrdě muziky si již nyní mohou mnout ruce při pomyslení na sobotu 18. února. SamarX Sun Fest, zakotví v klubu Plíživá Kontra, jim nabídne trio osvědčených jmen, vyjma titulní kapely také Tartaros a Sklep-master. Loňský premiérový ročník SamarX Sun Festu, konající se

tehdy ještě v sále hostince U Slunce, se dočkal slušného ohlasu, bylo tedy nasnadě, že si zaslouží opakování. Dějištěm druhého ročníku se stane klub Plíživá Kontra, kde metalová hudba zájemci nemávala, ovšem v loňském roce se ukázalo, že i orkán tvrdé muziky se Kontrou může prohnat bez větších škod. Původně avizovaná polská smrtovní eskadra Deadspace do Jeseníku nakonec nedorazí, lineup tedy bude sestávat ze tří spolků, z

nichž každý táhá metalový ubrus za trochu jiný roh. Opavští Sklep-master se zhlížejí především v metalové klasice a prezentují se melodickou fúzí deathu a thrashe. Žánr, v jehož rámci Sklep-master tvoří, uchopili poctivě a pevným hmatem, což potvrzuje v loňském roce vydané šestiskladbové EP "The Unforgiven Sin". Domáci fanoušky zajisté potěší svým vystoupením SamarX, tentokrát také v roli hostitelů. Kdo je někdy slyšel na jednom z živých vystoupení, či snad dokonce vlastní jejich loňské promo "Hatšepšut", ví, že jejich síla spočívá v kombinaci dvou zdánlivě protichůdných přístupů - divokého, punkem načichlého thrashe a vynalézavějšího progresivního metalu.

Sestavu večera doplní krnovští Tartaros. Také oni patří mezi kapely, které v loňském roce neletily a přihlížely se o slovo s novým materiálem, v tomto případě s EP "(The) Generation Lost", na němž posluchače nemilosrdně válčují skočným hardcorem. Jejich skutečná síla se však plněm rozsahu ukazuje právě na živých vystoupeních, kde při správné konstelaci místa a času dokáží rozhybat ztuhlé klouby nejednoho fanouška tvrdé hudby. Zda-li se tak stane i v Plíživé Kontrě, na to si počkáme do soboty 18. února. Startuje se o sedmé večerní, vstupné se povedlo zachovat v sympatické výši 50 Kč. (jj)

Michael Hersch (zcela vpravo) v Mikulovicích s Romy z Velké Krašice. FOTO (mk)